

In Memoriam: Eugeen Liven D'Abelardo

Op 18 augustus 2025 overleed – voor velen tamelijk onverwacht – zanger, dirigent, wetenschapper Eugeen Lievens, die wij allen kenden onder zijn artiestennaam **Eugeen Liven d'Abelardo**. De Amici Cantus Gregoriani hebben collega's die het gregoriaans de afgelopen periode samen met Eugeen hebben bestudeerd en uitgevoerd, gevraagd hun herinneringen aan hun dierbare leraar en dirigent op papier te zetten. Deze extra Editie van de ACG-Nieuwsbrief is het resultaat van dat verzoek. We bedanken de collega's die hebben gereageerd, van harte. Deze extra editie zal de herinnering aan Eugeen helpen levend houden. Hij was een groot man die voor de beoefening van het gregoriaans van onschatbare waarde is geweest.

Bestuur Amici Cantus Gregoriani

Bijdragen (in alfabetische volgorde)

Richard Bot
Wiebe Brouwer
Martin Claes
Antanina Kalechyts
Anne Kleivset
Geert Maessen
Simon Paul
Kees Pouderoijen
Franz Karl Prassl
Hans Sprangers
Laine Tabora
Jaan-Eik Tulve
Anthony Zielhorst

Eugeen Liven d'Abelardo

27-01-1950 18-08-2025
Knokke Hilversum

Deus in adiutorium meum intende
God, kom mij te hulp

Bij de dood van Eugeen Liven d'Abelardo, denken wij aan die ontelbare malen dat we deze woorden samen zongen. Eugeen was jarenlang dirigent van de Schola Cantorum Amsterdam en oprichter van het concertkoor Hartkeriana. Hij ademde Gregoriaans, authentiek en vitaal. Op onnavolgbare wijze verbond hij het hemelse met het aardse. Onder zijn leiding namen we alle 150 psalmen op in een 11e eeuwse kerkje in Bourgondië.

Zijn zangers.

www.psalterium.nl

Eugeens beste vriend was frater Kees Pouderoijen. Tijdens de afscheidsdienst is deze tekst voorgelezen, die Frater Kees ons voor deze extra editie heeft toegestuurd.

In de abdij van Solesmes arriveerde in het begin van de negentiger jaren een Vlaamse componist, die zijn kennis van het gregoriaans wilde vernieuwen. Een Nederlandse monnik onderrichtte hem, maar in de avonden tot diep in de nacht vertelde Eugeen mij, die monnik, zijn hele leven, met al zijn hoogten en diepten, zich openend in volkomen vertrouwen. Ik deed hetzelfde. En zo startte voor ons beiden een van de diepste vriendschappen van ons leven.

In de jaren die volgden reisden wij door Europa, samen de liefde voor het gregoriaans

uitdragend aan wie het wilde horen. Uiteindelijk bezetten wij tweeën een tijdlang de enige twee gregoriaanse leerstoelen in Oostenrijk, namelijk Wenen en Graz. We bezochten samen Eugene's moeder, proefden en vervoerden vanuit Frankrijk wijn en cognac voor de loge-maaltijden die hij in Hilversum als Hof- en Keldermeester samenstelde.

Hij is meermaals in allerijl toegesnel, soms van verre, als ik in grote nood was. Het was hartverscheurend als wij samen huilden om Marijke zijn vrouw die Alzheimer had en die niet kon begrijpen dat ze naar een tehuis gebracht moest worden. Hij betuigde vaak, soms zelfs in het openbaar, hoe dankbaar hij was voor mijn vriendschap.

Maar nu ben ik het die voor allen die dit lezen, mijn diepste dankbaarheid uit voor de warmte, de ondersteuning en de unieke vriendschap van Eugene. Moge voor deze lieve vriend een weg van vrede liggen, moge de engelen hem begeleiden.

Univ.-Prof. i.R. Cornelius Pouderoijen (fr. Kees)
Wenen, 26 augustus 2025

NB Van de vier nederlandse gregorianisten, geboren in het midden van de twintigste eeuw, Fred Schneiderberg (*1949, vooral door zijn theoretische schriftten bekend), Bernard Deheegher (*1950, Leider van het Gregoriaans Festival van Watou), Eugene Liven d'Abelardo (*1950, vooral als begenadigd koorleider bekend) en ik, Kees Pouderoijen (eveneens *1950), zijn er nu helaas drie aan kanker gestorven. We hebben, heel vaak samen, veel voor het gregoriaans in Nederland en daarbuiten kunnen doen. Moge het werk voortgezet worden, is mijn innigste wens!

Het ensemble waarmee Eugene zijn interpretatie van het gregoriaans verklankte, is Hartkeriana dat hij in 1994 heeft opgericht. Tien zangers: David Barick, Wiebe Brouwer, Simon Cijssouw, Martin Claes, Michiel Op de Coul, Christopher Fuelling, Henk Gols, Jerry Korsmit, Simon Paul and Hans Sprangers. Op de foto: zangers van Hartkeriana bij het afscheid op 23 augustus jongstleden.

Namens hen sprak Wiebe Brouwer tijdens de afscheidsdienst de volgende woorden:

Lieve mensen,

Ik zal beknopt iets proberen te zeggen over wat Eugene als dirigent voor ons, zijn zangers heeft betekend.

In ons rouwbericht in de Volkskrant schreef ik dat Eugene op onnavolgbare wijze het aardse en het hemelse met elkaar weet te verbinden. Dat wordt mijn thema. Ik begin met het hemelse. Gregoriaans wordt a capella gezongen, zonder begeleiding, alle mannen of vrouwen zingen precies hetzelfde. Die zang in een kerkelijk gewelf met een genereuze akoestiek genereert een bovenaardse schoonheid die je hemels kunt noemen. Gregoriaans is onbeschrijfelijk oud, de oudste stukken dateren uit de Romeinse tijd.

Gregoriaans is niet van deze tijd. Al zingend krijg je deel aan een heel andere wereld dan die van het hier en nu. Ik zie dat ook als een hemelse kwaliteit. Tot slot maakt Gregoriaans deel uit van de Roomse liturgie en versterkt in die rol de transcendente functie van die liturgie. Gregoriaans is hemelse muziek door haar schoonheid, haar liturgische functie en haar onwerkelijke ouderdom.

Gesprekken met Eugene konden een zeker spiritueel gehalte krijgen, maar gingen doorgaans over aardse zaken. Gesprekken tijdens en na repetities gingen vooral over de geneugten van het leven, het belang van goed eten, hoe een boef bourguignon te maken, goede wijnen, de vreugde van de seksualiteit niet te vergeten. Eugene's oriëntatie op het hemelse was stevig geworteld in het aardse, zo niet het vleeselijke.

Tijdens repetities kon hij met bulderende stem ons aansporen om meer met onze kloten te zingen. "Zoals jullie nu zingen, klinkt steriel, dat is bang en ielig en dat wil ik niet. Ik wil een stevig, viriel en overtuigend geluid horen, met kloten." Hij deed dan voor hoe hij het wilde hebben. Als hij vond dat we te hortend en stotend zongen, riep hij, slaand op de tafel "Hackleisz. Dat wil ik niet. Denk aan Prager Wurst". Dat is een moddervette worst en met die metafoor spoorde hij ons aan om meer legato en soepel te zingen, 'geschmeichelt' moest het klinken.

Alles aan Eugene was groot, hoewel hij niet eens zo lang was, maar wel zwaar en met een stem als een klok. Vaak zong hij niet mee, want dan zei hij, hoor je mij boven alles uit en dat is niet de bedoeling. Dat getuigt van zelfkennis. IJdel was hij niet. Tijdens onze eindeloze opname sessies in de Bourgogne, zongen we veel in de kerk van Malay, minstens zoveel tijd brachten we aan tafel door. Gastvrouw Marie Claude verwende ons al die jaren met vorstelijke maaltijden. Als dat aan iemand besteed was, was dat wel Eugene. We vonden allemaal het eten lekker, maar zoals Eugene genoot, dat was bijzonder. We kregen een keer een heerlijk toetje, oeufs a la neige. Goddelijk, sprak Eugene en hij pakte de schaal en likte deze omstandig uit. Hij heeft een groot talent voor eten, proeven én daar van genieten.

Mijn vrouw stelt dat muziek als zodanig een verbinding vormt tussen hemel en aarde. Die verbinding wordt des te overrompelender wanneer een ras muzikant als Eugene met dat enorme lijf van hem, die krachtige stem, je bij de kladden pakt. Hij dirigeerde zeer fysiek, met een scala aan metaforen uit de Vlaams/Duitse keuken en zweepte hij ons op om hemels te zingen.

Ik denk dat die aanpak ook werkte, omdat hij ons met zoveel liefde omringde. Zijn manier van werken kwam recht uit het hart. Achter al die borsten, al die erotica, proefde je onmiskenbaar zijn liefde. Hij hield van het Gregoriaans maar minstens zoveel van de jongens die het zongen. En wij hielden van hem.

Moge hij zijn levenswerk van een verbinding tussen hemel en aarde voortzetten, maar nu vanuit de hemel.

Wiebe Brouwer

Aan de woorden van Wiebe voegde Martin Claes als gewijd priester een spirituele dimensie toe.

Afscheid Eugene Liven d'Abelardo

Wie Eugene ook maar een kort moment heeft ontmoet, weet dat voor een spiritueel praatje bij zijn afscheid de vitale en tegendraadse Nietzsche eerder in beeld komt dan rozenblaadjes-vroomheid. Die kreeg hij in zijn geboortestreek dan wel niet met de paplepel ingegoten, maar de geur van wierook maakte wel op onontkoombare wijze deel uit van het decor in zijn jeugd. Het laat zich raden hoe een zich ontwikkelende artistieke keling als Eugene zich daarover heeft uitgelaten.

Inderdaad, er zijn overeenkomsten tussen de bruisende geest van Eugene en de drieste Duitse wijze. Denk aan Nietzsche's constatering 'dat de diepste geest ook de frivolste moet zijn' (brief 8, 516ev), maar ook: Wie ben ik dat het mij is vergund en veroorloofd zo te denken als ik denk? (Ecce Homo)

Eugene had onmiskenbaar een vriendschappelijke, bourgondische kant. En achter alle turbulenties en activiteiten hield hij zich serieus bezig met de vraag 'Wie ben ik? Verder getuigen al zijn activiteiten van een bezieling – en op sommige momenten bezetenheid- door het schone, het ware en het goede. Eugene werd in die zin door klassieke muzen ingefluisterd.

Het Schone was voor Eugene in de eerste plaats een muzikaal toevluchtsoord en een werkplaats. Maar schoonheid was zowel te vinden in een perfect uitgevoerd *responsorium* breve als in de vriendschappelijke nazit-, na-dronk en vele diners.

Kenmerkend voor Eugene was dat schoonheid niet abstract blijft, maar vooral verbondenheid tussen hemel en aarde uitdrukt. De zintuigen worden uitgenodigd deel te hebben aan de schoonheid, zodat voor Eugene een afspiegeling van diezelfde schoonheid terug te vinden is in alles wat de zintuigen beroert. Abdijen en gregoriaans waren vindplaatsen voor schoonheid van gevulde leegte. De composities van Eugene omvatten o.a. boetepsalmen. Zijn partituren ogen complex, zoals ook zijn geestesleven veelzijdig was.

Vriendschap was in het leven van Eugene de manier waarop hij **het Goede** in praktijk bracht. Allereerst de vriendschap met Marijke, die uiteindelijk zijn echtgenote werd. Bij de viering van de huwelijksluiting zo'n 10 jaar geleden kwam de volgende tekst van Cicero over vriendschap voorbij: 'we moeten onze keuze laten vallen op mensen van één stuk: onverschrokken, trouw aan hun woord en principieel. Dat type komt bepaald maar zelden voor. Daarbij komt de moeilijkheid om te oordelen zonder een proefperiode vooraf. De proef kan immers pas plaatshebben na het aangaan van de relatie. Zodoende is de vriendschap het oordeel te vlug af; de gelegenheid voor een proefperiode ontbreekt.

Daarom is het wijs om – ik vergelijk het met een wedren – de onstuimigheid van ons hart onder controle te houden, totdat we enige hoogte krijgen van wat onze vrienden waard zijn, zoals we bij het begin van een wedren het gedrag beoordelen van een paardenspan.'

Het zal duidelijk zijn dat toewijding en de zorg kleur hebben gegeven aan de liefde tussen Marijke en Eugene, en het paardenspan in de onstuimige wedren van het leven zijn wendbaarheid heeft getoond.

Diezelfde principiële vriendschap heeft zijn goede gezicht laten zien in het trouwe verbond tussen Eugene en de Hartkeriana-zangers, de zangers van Schola Cantorum Amsterdam, de logebroeders, Fr. Cees Pouderoijen en vrienden uit kringen van musici en India-gangers. Bevriend zijn met Eugene was niet moeilijk: kleurrijk, oprecht en met karakter.

Het Ware zocht Eugene in het antwoord op de vraag: 'Wie ben ik?' De maçonnieke traditie van denken, vieren en leven was daarin voor hem een weg die langs veel verschillende

vergezichten heeft gevoerd. 'Niet discussiëren, maar compareren', is een veelzeggende herinnering aan de manier waarop hij tegen die weg aankeek. Eugene was onmiskenbaar gevoelig voor rituelen en herhaling van rituelen.

Als Hartkeriana-vrienden hebben we dat ervaren in zijn passie voor het zingen van complete kerkelijke officies en, natuurlijk ook in de eindeloze herhalingen tijdens het opnemen van het Psalmenproject. Hier, in de Hal van Wijsheid waar Eugene zijn spiritueel thuis had, heeft hij zijn eigen Opgang gevierd in woorden, herhalingen en rituelen.

Eugeen, dank en goede reis!

Martin Claes, 22 augustus 2025

Op de foto: opnames van het Psalterium te Malay.

Ook Simon Paul, met Eugene de instigator van het Psalteriumproject, heeft zich uitgesproken:

Ik zal Eugene erg missen. Wat hebben wij samen meegemaakt en volbracht. Het Psalterium Project kwam in ons op tijdens een rijk met wit en rode bourgogne wijn besprenkeld etentje in mijn huis in St. Gengoux le National in Zuid Bourgogne - ik denk ong. 2002.

Ik had intens genoten van de uitgave van St. Paul's Cathedral van alle psalmen in Anglican chant, olv John Scott. Ik heb als jongen en later als student ervaring met de gezongen Anglicaanse liturgie.

Inmiddels woonde ik in Amsterdam en vond als zanger een thuis bij de Schola Cantorum Amsterdam toen olv Wim van Gerven. Daar leerde ik psalmodie in het Gregoriaans tijdens wekelijkse vespers op zondagen en metten op grote feestdagen en in de Goede Week. Dat was wel anders dan de plainsong die ik zong in High Church Anglicaanse liturgie tijdens mijn studie jaren in Toronto in St. Thomas' Church op Huron Street.

Met Eugene tijdens het etentje dacht ik - wij kunnen alle psalmen in het Gregoriaans opnemen - we hebben de skills. Hartkeriana was toen al opgericht met veel leden en oudleden van het SCA. En zo werd het Psalterium Project in gedachte gestart. De afspraak tussen ons was - ik zorg voor alle kosten in Frankrijk en hij neemt alle kosten NL en verder voor z'n conto.

Eindelijk begonnen we met veel medewerking van Kees Pouderoijen in Wenen en een zeer professionele geluidsstudio Stone in Oldenzaal met Jan Steenbeke als klankregisseur - zeer bekwaam! Top gewoon - deed veel voor ons voor niets. Opname was in een 11e eeuwse kerkje in Malay in Zuid Bourgogne. De zangers hadden de tijd van hun leven - goed onderdak excellent eten. Ze praten er nog over - wat een heerlijke tijd!

In 2018 na 6 jaar was het af. Eugene heeft hiermee een monument achtergelaten. Zie. www.psalmschant.com en www.psalterium.nl

Warme groet,

Simon Paul, Penningmeester Stichting Psalterium en zanger Hartkeriana.

Hans Sprangers schildert de sensatie van projecten met Eugene

Het is drie uur 's nachts. Het is stil op straat en in huis. Het donker ligt over de stad, en dan de stilte, vooral de stilte. Of toch niet, ergens in de duisternis wordt zacht gekneed en gewreven, een zwoele geur vult de ruimte, ruik ik mosterd, peper, eieren...? Hier wordt mayonaise gemaakt, midden in de nacht. Er worden piepers geijst en keurig op maat gesneden, klaar om de frituurbak in te glijden en de stille nacht om te toveren in een West-Vlaamse frietkot. En dan begint het grote smullen, het genot, de verzadiging en tot slot de slaap en alles wordt weer stil. Dan komt de ochtend, en wordt de muziek verzameld voor de repetitie die avond. Zo doe je dat. En hoe.

Hans Sprangers

Eugeens leerlingen verwoorden hun gevoelens: Antanina Kalechyts van Graces&Voices, Anne Kleivset van Schola Sanctae Sunniviae en Laine Tabora, dirigent in de kathedraal in Haarlem

Dear Eugene,

You impressed me with your enthusiasm for Gregorian chant, especially with your keen sense of the deeply musical and aesthetic origins of this music, or rather, this prayer. You taught us to look for logical and natural musical decisions in the interpretation of Gregorian chant and to internalize them. You believed in us, students of the church music department at the University of Music and Performing Arts in Graz, and gave each of us a chance to grow into the interpretation. You gave us the freedom to develop our own conducting style. You encouraged us when Graces&Voices was founded and have always been our companion. At the same time, you were an example of how to love life, how to create a balance between work and relaxation, between seriousness and joy, between discipline and fun. I will remember you as a humorous, cheerful, sensitive person and an outstanding musician.

Antanina Kalechyts, Graces&Voices

Dear Eugene,

On behalf of Schola Sanctae Sunniviae, I want to thank you for all the knowledge and musicianship over nearly 30 years.

As a mentor, professor for my master degree in 2010, and as an advisor, transcriber, and producer on our CD releases. The latest recording, a double CD with material from Antifonarium Nidrosiensis, was completed in May this year. It's so sorry that you will not be able to attend the album launch in autumn 2026. You have been a lighthouse of knowledge and inspiration for us!!

In memory of everything you have given us, we promise that the lighthouse will stand, and we will continue to carry on the Gregorian chant in your spirit. From the depth of our hearts - A warm thank for all joy and happiness from Schola Sanctae Sunniviae to a very good friend!

Thank you!
Anne Kleivset
Conductor of Schola Sanctae Sunniviae

In Memoriam: Prof. Eugeen Liven d'Abelardo.

Many will surely say the same as I do: he was an outstanding musician, composer, conductor, and professor. For me personally, he will always remain in memory as a charismatic and vivid personality who had the gift of inspiring others. In his presence, whenever performing, I found myself thinking twice about what I could express through a gesture or a sound, so that the music might resonate on a higher level. I always admired his ability to captivate through Gregorian chant. Even in the maturity of his remarkable career, he allowed himself to be drawn into the fascination of this music and, in turn, revealed it to others. He showed us that Gregorian chant is not only a relic of tradition, but also a source of radiant musical expression.

Sincerely
Laine Tabora

J'ai rencontré Eugeen pour la première fois en 1994, au festival de Watou, où la Schola Cantorum Amsterdam qu'il dirigeait, ainsi que Hartkeriana, laissèrent une impression inoubliable. Depuis lors, nos rencontres n'ont pas été fréquentes, mais néanmoins régulières, et au fil du temps j'ai découvert en lui un compagnon de route proche, chaleureux, agréable et toujours prêt à aider. Ces dernières années, nos chemins se sont croisés lors de cours de chant grégorien aux Pays-Bas, où nous enseignons tous les deux, et j'ose dire que ces rencontres ont fait de lui un ami avec qui l'on pouvait parler de tout.

La dernière rencontre avec Eugeen eut lieu en novembre 2024, lorsque nous étions aux Pays-Bas avec Vox Clamantis. Nous avons déjeuné ensemble, nous avons parlé, ri et, à la fin, nous nous sommes embrassés. Ce sentiment chaleureux restera gravé à jamais.

Jaan-Eik Tulve

Collega's, ook uit het buitenland, brengen hun respect en waardering onder woorden:

Eugeen Liven d'Abelardo was a close friend, an important discussion partner and also an interpreter from whom one could learn interesting things. He had an insider's and an outsider's view of Gregorian chant.

Above all, his outside perspective as a musician who was at home in many areas of music brought with it many impulses that were able to break down a sometimes narrow understanding of church singing practice. His contributions – often behind the scenes – to the festival in Watou were significant. He always stood on the side of those who saw this festival as a highlight of semiological Gregorian chant interpretation and who regard Gregorian chant in general as an important contribution to today's liturgy, not yesterday's.

I was therefore very pleased that he accepted my invitation to take over the professorship in Graz during my sabbaticals. He was very good with students. He motivated them to develop serious artistic perspectives on Gregorian chant and to believe in the seriousness of this type of liturgical music. Many valued Eugeen as a discussion partner on questions of interpretation, and his precise observations were valuable for providing constructive feedback.

He loved Styria, the people, the vineyards, the wine and the conviviality. We spent many wonderful hours together with Marijke and him. His passing into the house of the Father came early, but not unprepared for his friends.

He leaves behind many traces of his blessed work, and despite all our grief, we are grateful that we met him. His memory will remain in many ways.

Cum Lazaro quondam paupere aeternam habeas requiem.

Franz Karl Prassl

In memoriam Eugeen Lievens (1950-2025)

Twee jaar geleden heb ik Eugeen, na jaren van verwijdering, nog ontmoet in Saint Wandrille. Die bijeenkomst was zo gezellig dat het om meer vroeg. Dat is er niet van gekomen. Mijn gedachten zijn bij zijn vrouw Marijke, met wie hij toen al zeker dertig jaar mee samen was. Eugeen Lievens, beter bekend onder zijn artiestennaam, Liven d'Abelardo, voegde zich bij ons koor, de Schola Cantorum Amsterdam, in 1991. Hij bracht veel gezelligheid. Dat betekende heerlijke maaltijden en leuke uitstapjes. Hij nam koorleden mee op concertreis naar Sint Gallen en naar Solesmes (zie de foto uit 1992). Hij regelde ook dat de schola in 1993 van de bouwvallige Duif naar de Nicolaaskerk verhuisde. Eind oktober van dat jaar kwam het tot een breuk met koorleider Wim van Gerven (1929-2008). Dat is nooit meer goed gekomen. Ik was toen één van de eerste leden van Eugeens Hartkeriana. Daarna ben ik mijn eigen weg gegaan en heb Eugeen grotendeels gemeden.

Toch kwam ik hem natuurlijk vaker tegen. Het wereldje van het Gregoriaans is nu eenmaal bijzonder klein. In 2002 heb ik nog eens met hem meegezongen. Hij was ook bij de presentatie van mijn boek in Utrecht in 2015. Hij kocht meerdere exemplaren. In Nijmegen kreeg ik van hem zijn CD-box met boek van het Psalterium project. In 2023 ontmoette ik hem en zijn vrouw enkele dagen in Saint Wandrille. Dat was, zoals gezegd, een ouderwets feest. Eugeen was een bijzonder joviale vent die vooral van gezelligheid hield. Daarbij heeft hij het Gregoriaans, dat hij als kind in Knokke leerde kennen, nooit losgelaten.

Geert Maessen

Op de foto een beslissend moment in mijn leven: Solesmes, 1992.
Vooran, v.l.n.r. Geert Maessen, Wim van Gerven, Kees Pouderoijen.
Tweede rij, v.r.n.l. Eugeen Lievens, Simon Paul.

Verder twee leden van Eugeens Hilversumse schola.
Foto: Martijn de Graaf Bierbrauwer.

Ook collega's in andere organisaties betuigen hun respect voor Eugene

Bij het overlijden van Eugene Liven d'Abelardo willen wij stilstaan bij zijn verdiensten voor de uitvoeringspraktijk van het gregoriaans. Bijna als een soort van monument rijst daarbij op zijn belangrijk aandeel in het Psalterium Project 2012-2018: de uitgave van 12 cd's met de integrale opname van alle 150 gregoriaans gezongen psalmen met antifonen en de integrale uitgave daarvan in boekvorm.

Eugeen bedacht dit concept in samenwerking met Simon Paul en deed veel research in samenwerking met Kees Pouderoijen OSB die de melodische transcriptie van alle 183 antifonen verzorgde inclusief de neumennotatie. De gezongen werden onder leiding van Eugene uitgevoerd door het ensemble Hartkeriana. Die opname is uniek in de zin van dat integraal in één keer door één ensemble alle 150 psalmen zijn opgenomen.

Ook uniek is het feit dat alle antifonen gezongen worden in overeenstemming met de oudste bronnen volgens de laatste stand van zaken wat betreft de melodische en ritmische versie. Daarmee heeft Eugene geschiedenis geschreven.

Het idee van de uitgave in boekvorm van alle 150 psalmen is niet uniek. Wél uniek is een uitgave waarbij alle antifonen, met uitzondering van psalm 51 (50), zijn ontleend aan de psalm zelf met daarbij de adiastematische notatie boven de melodische weergave op vijf lijnen, een soort van psalterium duplex.

Wie zich bezighoudt met de uitvoering van psalmen in getijdenvieringen, kan niet heen om deze uitgave. Moge dit werk van Eugene nog lang blijven voortleven en als referentiekader dienen voor gregoriaanse schola's.

Richard Bot, voorzitter Nederlandse Sint-Gregoriusvereniging

Tenslotte, ook de Amici Cantus Gregoriani verliezen een dierbare vriend en docent.

Tijdens de Zomercursus Gregoriaans, die de Amici Cantus Gregoriani de laatste jaren organiseerde, was Eugene een zeer gewaardeerde docent.

Met overtuigingskracht leidde hij de gevorderde cursisten door de neumen van Graduales en Responsoria. Zijn sonore stem vulde de Haagse Kloosterkerk in 2021.

Dierbaar is mij de herinnering aan het concert dat docenten en studenten samen verzorgden tijdens deze cursus. Jaan-Eik Tulve zong, ikzelf heb ook gezongen, maar de bijdrage van Eugene met wie wij toen samen zongen, maakte diepe indruk. Zoiets gebeurde ook tijdens de cursus van 2024 in de Abdij Koningshoeven, toen we met de broeders van Koningshoeven samen Vespers hebben gezongen.

Marijke was erbij, onder alle omstandigheden wilde Eugene voor haar zorgen. Zo willen we Eugene in gedachten houden: een bijzonder musicus, een joviaal mens met een groot hart.

Anthony Zielhorst, voorzitter Amici Cantus Gregoriani

Zomercursus Gregoriaans 2021:
Jaan-Eik Tulve, Eugeen Liven d'Abelardo en Anthony Zielhorst (v.r.n.l.)

Facebook

Instagram

Website

Deze e-mail is verstuurd aan {{email}}. • Als u geen nieuwsbrief meer wilt ontvangen, kunt u zich [hier afmelden](#). • Voor een goede ontvangst voegt u Info@gregoriaans-platform.nl toe aan uw adresboek.

